

Op de Pinksterzondag zagen we vanuit Hand.2, 1 Kor.12 en vooral Ef.5:18 dat de Geest ons wil bevrijden van verslaving die voortkomt uit eenzaamheid.

Als je een ratje in een kooi stopt en hem twee flessen water aanbiedt, waarvan één gevuld met heroïne, dan raakt het diertje verslaafd. Haal hem uit die kooi en stop hem bij soortgenoten. De verslaving stopt! Ratjes, maar ook mensen, zoeken verbinding. Is het niet met soortgenoten, dan maar met welk surrogaat dan ook.

Waarom hebben de mensen in Jeruzalem nu het meest gezien dat de heilige Geest werd uitgestort? Aan de spontane vorming van **gemeenschappen!** (Hand.2:42,44,46, zie ook 1 Kor.12:12-13, Ef.5:18-21) De slotperikoop in Hand.2 begint (40) en eindigt (47) met het woord **redden**. Petrus denkt daarbij aan al die mensen die langzaam maar zeker doodlopen met welke verslaving dan ook. Wij hebben redding helemaal betrokken op later-naar-de-hemel-gaan, maar in de bijbel is het veel groter: hier-en-nu-bevrijd-woorden uit je geïsoleerde kooi! De gemeenschap met Gods Geest en met elkaar is je redding! De kooi veroorzaakt binding, Pinksteren verbinding. De kooi geeft gebondenheid, Pinksteren verbondenheid.

Pinksteren stelt kerkmensen voor de uitdaging om anti-eenzaamheid uit te stralen. Om uit je privé-kooitje weg te komen, van je eiland, van je eigen gelijkje. De gelovigen in Jeruzalem zoeken elkaar spontaan op. Petrus hoeft dat niet voor te schrijven, het gebeurt. Helaas is het daarna niet een automatisme. Paulus moet mensen aansporen om de eenheid te bewaren. Laat je stééds maar weer vervullen, schrijft hij in Ef.5:18. Want vol willen we zijn, linksom of rechtsom. Is het niet met de Geest, dan maar met wijn of iets dergelijks. Daarin is reddeloosheid, zo schrijft Paulus het letterlijk (weer dat woord **redden**).

Overigens gebruikt Paulus een passieve werkwoordsvorm: **wórdt** vervuld. Dat is merkwaardig gezegd. Blijkbaar wil Paulus er de nadruk op leggen dat het vervullen helemaal het werk van de Geest is. Een mens kan zichzelf niet vervullen.

Maar dan toch in de aansporende wijs.

De aansporing 'wordt vervuld' betekent dan toch ook: 'laat je vervullen'. Zoals Petrus zei 'laat je **redden**' (Hand.2:40). Dit veronderstelt dat veel eenzaamheid in zekere zin doorbroken kan worden door de eenzame zelf! Er waren mensen die de woorden van Petrus aanvaardden. Die aanvaarding, daar gaat het om. Aan de Pinkstergeest zal het niet liggen. Die blijft maar over ons regenen. Maar hoe open sta je ervoor? Hoe frontaal durf je onder die douche te gaan staan – weg van verslavende druppels?

Maak vooraf een keus uit de onderstaande gesprekspunten. Welke wil je sowieso behandeld hebben?

1. Even een rondje: welk verlangen roept dit Pinksterevangelie in je op? Wat wil je daarmee gaan doen?
2. Praat er eens over door hoe eenzaamheid verslaving kan veroorzaken.
3. Kijk in Ef.5:18-21 wat er gebeurt als je samen vol raakt van de Geest. Noem zoveel mogelijk 'symptomen'.
4.
 - a. Hoe spontaan vormen wij een gemeenschap (of gemeenschapjes) in de Ankergemeente? Wat zou dat kunnen betekenen?
 - b. Welke concrete invullingen ken je, of welke kun je bedenken, om eenzaamheid daadwerkelijk te bestrijden?
5. Praat nog eens door over de rolverdeling. Wat doet de Geest nu precies en wat kan de eenzame doen tegen de eenzaamheid?
6. Voor wie meer wil:
 - a. Bestudeer het woord 'redding' in de bijbel. Houd het resultaat eens aan tegen onze veel te smalle opvatting dat het is dat je later naar de hemel mag.
 - b. Is God nu vóór of tégen het drinken van wijn? Wat kom je zoal tegen in de bijbel?